

ДО ЕДИН НОВООБЪРНАТ: ЗА ПЛОДОВЕТЕ НА ВЯРАТА

Колкото грехът преди Ви е бил приятен, толкова сега Ви отвращава. Изучавали сте много философски системи - от Платон до Брадли. Не сте знаели на коя от тях да се спрете, тъй като те една друга са се опровергавали. Това, което един философ провъзгласявал за истина, друг обявявал за лъжа; това, което един наричал бяло, друг назовавал черно. Не сте могли да разберете къде е истината и това силно Ви угнетявало. Накрая сте преживели нещастен случай, който обаче се оказал спасителен за Вас. Блъснала Ви кола, Вие сте паднали и колелата ѝ минали през краката Ви. Лежейки в болницата, Вие пак сте размишлявали, задавайки си непрестанно въпроса: що е истина? До Вас лежал друг болен. Под възглавницата си той държал някаква книжка, която често изваждал. Когато сте полюбопитствали какво чете, той мълчаливо Ви подал книгата. И така за пръв път в живота Ви във Вашите ръце попаднал Новият Завет. Когато сте прочели цялата книга, затворили сте я и сте си казали: „Точка. Оттук за мен започва нов живот". Прогледнали сте и във всичко, което Ви се е случило - и в попадането под колата, и в „случайната" среща с Книгата на живота - Вие сте видели ясно Божия пръст, намесата на Бога, Който Ви обича и спасява. Когато сте излезли от болницата, Вие сте започнали да водите християнски живот.

Но сега отново чувствате неудовлетвореност. Струва Ви се, че не напредвате, че не израствате духовно. Не бързайте, нови Савле! И на първия Савел очите били ослепени от ярката Христова светлина, така че той изпитвал болка, докато не привикнал към нея. „И изведнъж сякаш люспи паднаха от очите му, и той веднага прогледа" (Деян. 9:18). Нужни са постоянство и търпение. Царството Божие не идва веднага. Сеячът, който вчера е посял семето, не отива днес да жъне. А Господ е казал, че и Царството Божие расте в нас като пшеничено зърно. „Стопанинът- казва Той- посява семе и спи, и става нощя и дене; а как пониква и расте семето, той не знае" (Марк. 4:27). Така ще бъде и с Вас. Защото истината не е нещо, което просто се знае. Тя е като семе, което иска да расте и да принася плод. Вие сте приели семето на божествената истина в нивата на своята душа. Сега трябва да бъдете търпеливи. Не очаквайте веднага да станете апостол и пророк. Оставете семето да расте. Всяка Ваша молитва стопля това семе, всяка сълза го полива, всяка въздишка го тегли нагоре. И семето никне и расте, макар Вие да не знаете това. Но Христос знае. А когато дойде време за жътва, ще узнаете и Вие и ще се развеселите.